

Vår fotograf besøkte også feriekolonien på Store Gillund, og her ser vi resultatet av hans arbeid. Noen nærmere forklaring på hva bildene viser er vel i grunnen overflødig. Enhver kan iallfall overbevise seg om, at her har ungene det godt! (Foto: Fritt Folk).

Vi besøker NS Hjelpeorganisasjons feriekoloni ved Stange.

Hvor 100 Oslo-barn har samlet sunnhet og styrke i sommer.

Humøret er på lopp og vekten øker for hver dag!

En skulde nesten tro at alle barna i Oslo har vært på feriekoloni i sommer, — iallfall etter de meldinger vi har fått — og at det må ha virket som rene eventyret for bybarna å komme ut på landet sier seg selv. Men et enno større eventyr har det sikkert vært å få spise så mye god mat som de kunde orke. En av de institusjoner som i særlig grad har bidratt til å gjøre dette mulig er NS Hjelpeorganisasjon, som i alle fylker har organisert en eller flere feriekolonier, samt opphold hos gårdbrukere.

Fritt Folk hadde forleden anledning til å besøke en av disse feriekoloniene, og vi fikk da et levende inntrykk av hvordan barna trives og samler krefter til å møte den mørke og kalde vinteren.

Like nede ved Mjøsa, ikke langt fra Stange ligger en herlig bondegård, Store Gillund, som eieren Oppsand har stilt til NS Hjelpeorganisasjons disposisjon for sommeren. Her har nå i alt 100 barn feriert i år. Da bilen vår kom inn på det rommelige tunet ble vi nesten overfalt av guttene, som skulde høre hvor vi kom fra. At det var Oslo-folk de fikk på besøk falt visst godt ut, da de fleste var derfra selv. I flokk og følge marsjerte vi avgårde, med tantene i spissen, nedover til badestranden. Her holdt guttene en oppvisning i gymnastikk, som viste hvor spenstige de var blitt, og at onkel filmfotograf var til stede og «knipses» gjorde dem ikke dårligere. Og så gikk det med ville indianerhyl ut i sjøen. Etter ansiktene å dømme var ikke vannet av det aller varmeste, men det var jo gutter, og da er man slett ikke redd for litt kaldt vann. Spør om de spiste etter badet! Lebskausen forsvant som dugg for selen, ikke bare den ene porsjon, men både to og tre, og enda var det ingen som satte igjen suppen sin! Men så stod også nævene som stortrommer på dem etterpå. Det var mange kjekke gutter samlet, og vi setter oss alvorlige ned sammen med en av dem, og spør om vi får tillatelse til å ta et intervju med ham. Dette blir allernådigst innvilget.

— No, liker du deg her?
— Ja, hvorfor skulde jeg ikke det da?
— Nei, de kunde vel være slemme mot deg, «mora» og tantene?
— Du da. Det er vel ingen som kan være snillere enn «mora» lell. Ja, uten mora mi da.
— Nei, da er de vel snille mot dere da, men mat får dere vel ikke mye av?
— Mat? sa du. Vet du hva vi fikk til

middag her en dag? Jo, kokt skinke så mye vi vilde ha og siden fikk vi melon til dessert. Det var mat det.

— Får dere noe kjøtt ellers da?

— Ja, det gjør vi også. Vi får så mye god middag så. Her en kveld spiste jeg tre store tallerkener med grøt og drakk like så mye melk til. Mat er godt, synes ikke du også?

— Jo, det gjør jeg, men når du spiser så mye må du vel ha løgt på deg?

— Ja, jeg har lagt på meg nesten tre kilo, og dem har lagt på seg like mye dem andre, men nå har jeg ikke tid til å snakke med deg lenger, for nå skal vi inn og spise igjen.

Og vekk var han. Mellom slagene får vi snakket litt med koloniens populære «mora», fru Aspesletten.

— No, hvordan har det gått i sommer?

— Det har godt riktig bra. Ingen av ungene har vært syke, og de fleste har lagt på seg. Men om jeg selv skal si det har de hatt det bra også. Sjøen har de jo like ved og er det noe guttene liker så er det å bade. Og sånn som de spiser, det er utrolig hva en slik guttepike kan få i seg, og det er ingen som mangler matlyst her, og bra er det. Meningen er jo å gi dem et opphold de kan ha godt av i lengre tid framover, og da må de jo spise seg mette.

— Mor — roper det, og borte er hun. NSH's fylkesleder i Hedmark, Sunde, kommer så og slår av en prat med oss.

— Jeg vet ikke hvordan det skulde gått uten fru Aspesletten som bestyrerinne. Hun har vært enestående, sier han, og det har familien Oppsand også vært, som har tatt imot alle disse guttene her på gården. Hvis alle kunde ofre like meget, vilde vi kunne få ut enda flere barn om sommeren, men det kan jo hende at flere melder seg innen neste sommer kommer.

— Har NSH bare denne ene feriekolonien her i fylket?

— Ja, det har vi, men ellers har bondene rundt om i fylket tatt imot ett eller flere barn for sommeren, og tilsammen blir det jo en del barn som får et godt sommeropphold på den måten.

— Ja, det er sikkert at vi har lært en god del i år, som kommer oss til gode neste sommer. Jo mer erfaring vi samles oss, jo lettere kan vi arbeide siden, slutter fylkesleder Sunde.

Solen begynner å synke, og det blir kaldere i luften. Høsten er ikke langt unna. Guttene har vært inne og skiftet på seg litt varmere tøy og fortsetter sin lek, mens vi stakkar må forlate dem. Hvem av oss ønsket ikke å få være barn igjen, iallfall for i sommer, så vi også kunde få oppleve en slik sommerferie og få spise, om bare litt, av den gode maten guttene på NS Hjelpeorganisasjons feriekoloni ved Stange får?

Ethel.